

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 5 grudnia 2022 r.

Poz. 5557

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.200.2022.ES WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 5 grudnia 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XVI/169/21 Rady Gminy Kuźnica z dnia 29 września 2021 r. w sprawie zmiany nazwy ulicy (podjętej na sesji w dniu 28 października 2022 r.).

UZASADNIENIE

Rada Gminy Kuźnica podjęła uchwałę Nr XVI/169/21. Przedmiotowy akt został podjęty na sesji w dniu 28 października 2022 r., która zgodnie z zawiadomieniem o zwołaniu sesji, zamieszczonym na stronie BIP Urzędu Gminy w Kuźnica miała nr XXIV. Tymczasem tytuł uchwały wskazuje, iż podjęto ją na sesji nr XVI w dniu 29 września 2021 r.

Dalsze wątpliwości budzi analiza § 3 uchwały, zgodnie z którym: „Traci moc uchwała Nr XVI/169/21 Rady Gminy Kuźnica z dnia 29 września 2021 r. w sprawie nadania nazwy ulicy (Dz. Urz. Woj. Podl. poz. 3774)”. Rada Gminy Kuźnica przyjmując analizowaną uchwałę postanowiła jednocześnie o utracie jej mocy obowiązującej. Takie zapisy czynią przedmiotowy akt niejasnym i nieczytelnym. Badana uchwała narusza w sposób istotny zasadę prawidłowej legislacji.

Sprzeczne wewnętrznie regulacje uchwały stanowią przykład istotnego naruszenia zasad przyzwoitej legislacji. Z zasady państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP) wynika skierowany do organów władzy stanowiących prawo, a więc także organów gminy uprawnionych do stanowienia aktów prawa miejscowego, nakaz przyzwoitej legislacji, w czym zawiera się także wymóg dostatecznej określoności normy prawnej. Na takie relacje wskazywał wielokrotnie Trybunał Konstytucyjny. Na przykład w wyroku z dnia 21 marca 2001 r. (sygn. akt K 24/00) Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że nakaz respektowania przez ustawodawcę zasad przyzwoitej legislacji stanowi element zasady demokratycznego państwa prawnego oraz że zasady przyzwoitej legislacji obejmują między innymi wymaganie określoności przepisów, które muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny, a także, że standard ten wymagany jest zwłaszcza, gdy chodzi o ochronę praw i wolności.

Zgodnie z art. 2 Konstytucji Rzeczpospolita jest demokratycznym państwem prawnym urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej. Tym samym państwo prawa oznacza gwarancję i trwałość ustalonego reżimu prawnego. Wskazana trwałość i gwarancja odnosi się nie tylko do ustalonego przez ustawodawcę porządku prawnego, ale również do wszelkich prawomocnych orzeczeń odpowiednich organów. Zarówno każda jednostka, jak i organ władzy publicznej zobowiązani są do przestrzegania tej zasady. Z zasady demokratycznego państwa prawnego regulowanej art. 2 Konstytucji RP wynika zasada prawidłowej legislacji, która ma doniosłe znaczenie w systemie prawa, a jej wagę niejednokrotnie podkreślano w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego. Składa się na nią szereg dyrektyw złączonych pod względem aksjologicznym (służą one ochronie wspólnych wartości, jakimi są zaufanie obywateli

do państwa i prawa oraz pewność prawa) oraz funkcjonalnym (stanowią dyrektywy kierowane do prawodawcy i odnoszą się do procesu tworzenia prawa). Zasada prawidłowej legislacji została ukształtowana jako „system ściśle ze sobą powiązanych dyrektyw adresowanych do prawodawcy, wskazujących jak należy dokonywać zmian prawa w państwie prawnym” (K. Działocha, T. Zalasinski, Zasada prawidłowej legislacji jako podstawa kontroli konstytucyjności prawa, Przegląd Legislacyjny 2006, nr 3, s. 6-7). Wskazane naruszenie, dokonane przez Radę Gminy, godzi w „rudymen tarne kanony techniki prawodawczej” (postanowienie TK z dnia 27 kwietnia 2004 r., P 16/03, LEX nr 107520), co stanowi naruszenie art. 2 Konstytucji RP. Z kolei odnośnie organów władzy publicznej zastosowanie znajduje również zasada wyrażona w art. 7 Konstytucji RP, zgodnie z którą organy te zobowiązane są do działania na podstawie i w granicach prawa.

Zgodnie z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 283), do projektów aktów prawa miejscowego stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale VI rozporządzenia, z wyjątkiem § 141, w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale I w rozdziałach 1-7 i w dziale II, a do przepisów porządkowych - również w dziale I w rozdziale 9, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej. Zgodnie z § 6 Zasad techniki prawodawczej, przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy. Z kolei wg § 129 Zasad techniki prawodawczej, rozporządzenie można zmieniać rozporządzeniem późniejszym, wydanym na podstawie tego samego, nadal obowiązującego przepisu upoważniającego, przez organ, który wydał rozporządzenie zmieniane, albo przez organ, który przejął właściwość organu, który wydał rozporządzenie zmieniane. W myśl § 82 Zasad techniki prawodawczej, zmiana (nowelizacja) ustawy polega na uchyleniu niektórych jej przepisów, zastąpieniu niektórych jej przepisów przepisami o innej treści lub brzmieniu lub na dodaniu do niej nowych przepisów. Przepisy § 82 i § 129 Zasad techniki prawodawczej wskazują na czym polega zmiana aktu prawnego oraz na sposób jej dokonywania – zakładają, że akt zmieniany musi istnieć w systemie prawa. Jest to warunek konieczny dla zaistnienia ważnej oraz prawnie skutecznej zmiany aktu prawnego. Nie można zmieniać (w tym także uchylać) aktu prawnego, który nie istnieje w systemie prawa. Zgodnie z przywołanym § 143 Zasad techniki prawodawczej, przepisy § 129 oraz § 82 mają zastosowanie do aktów prawa miejscowego, do którego zalicza się kwestionowana uchwała.

Dodatkowo należy zwrócić uwagę na treść § 2 przedmiotowej uchwały, zgodnie z którym „Przebieg ulicy, o której mowa w § 1 określa załącznik do uchwały”. Mimo zamieszczonego w treści odesłania, organ nadzoru stwierdził, że badany akt nie zawiera jednak żadnego załącznika.

Biorąc pod uwagę wskazane powyżej naruszenia, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XVI/169/21 Rady Gminy Kuźnica z dnia 29 września 2021 r. w sprawie zmiany nazwy ulicy jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Zofia Silwonik